

ДӘДЖӘЛ ФЕТНӘСЕ

المسيح الـدـجال

اللغة التترية

ALSARHAAN.COM

شُرُّ غَائِبٍ مُنْتَظَرٌ

وأعْظَمُ فِتْنَةً عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ مِنْ خُلُقِ آدَمَ إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ

Адәм галяйхи Ссалам барлыкка китерелгәннән бирле
Кыямәт көненә хәтле жирдә буласы ин бөек, ин явыз
фетнә.

وَمَا مِنْ نَبِيٍّ بُعِثَّ إِلَّا أَنذَرَ قَوْمَهُ بِهِ وَحْذِرَهُمْ مِنْهُ إِنَّهُ الْأَعْوَرُ الدَّجَالُ
مَدْعُوُ الْأَلْوَهِيَّةِ كَذِبًا وَاضْلَالًا.

Һәм нинди генә пәйгамбәр килмәсен, үл үз халқын
шүшү киләссе зур фетнә хакында, яғьни үзен Аллаһ
дип әйтүче, сыңар күзле, ялганчы дәдҗәлнең чыгуы
түрүнда кисәтте.

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
إِنَّ يَخْرُجُ وَأَنَا فِيهِمْ، فَأَنَا حَجِيجُهُ دُونَكُمْ، (أَيَاكُفِيكُمْ أَيَاهُ); وَإِنْ يَخْرُجُ
وَلَسْتُ فِيهِمْ، فَأَمْرُوْ حَجِيجُ نَفْسِهِ، وَاللَّهُ خَلِيفَتِي عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ

Пәйгамбәреbez ﷺ әйтте: "Әгәр, мин сезнең белән
булганда, Дәдҗәл килеп чыкса, мин сезsez аның белән
көрәшермен, яғьни аңа каршы сезнең өчен мин
житәмен. Әгәр үл мин булмаганда чыкса, һәрбер
кешегә үз жаны белән көрәшергә түры килер, һәм
Аллаһ – һәрбер мөселманны саклауда минем
ярдәмчем.

ومن صفاته أنه رجل أحمر قصير عريض قد انحسر شعره عن
جبهة وكتب بين عينيه كافر.

Һәм Дәдҗәлнең сыйфатларыннан – үл кызыл
төсле, кечкенә бүйлы, таза ир-ат, чәчләре
маңгаеннан төшеп торыр, һәм ике күзе
арасында "кәфер" дип язылган бұлышыр.

يقرأها كل مسلم كاتب وغير كاتب.

Аны һәрбер мөселман үкүй алыш: яза алғаны
да, яза алмаганы да.

ومن صفاته كذلك أنه ممسوح العين اليمنى. كأن عينه عنبةٌ
طائفية.

Һәм шулай үк аның сыйфатларыннан – үң
кузенең булмавы, әйтерсең лә аның күзе акай
йөзөм шикелле.

وهو عقيم لا يولد له

Һәм үл нәセルsez, ягъни баласыз бұлышыр.

وخروج دجال من أشراط الساعة الكبرى.

Һәм Дәдҗәлнең чыгуы Кыямәт көненең зур
галәмәтләреннән бұлышп тора.

ويكون خروجه من جهة المشرق من خراسان فيتبعه
سبعون ألفا من يهودي أصفهان.

Ул көнчыгыштан, Хорасан исемле
жирлектән килеп чыгып аның артыннан
житмеш мең Исахан яһудиләре иярер.

ثم ينطلق داخلاً الجزيرة مما بين الشام والعراق قاصداً
مكة والمدينة بسوء.

Шуннан соң ул Шәм һәм Ирак арасында
булган жирлек аша, золымлық кылуу нияте
белән Мәккәгә һәм Мәдинәгә таба юл тотар.

فتتصده الملائكة بسيوفها
Ләкин، фәрештәләр кылышлар белән аңа
каршы чыгып бу ике шәһәргә керергә рөхсәт
итмәсләр.

وإِنْ مِنْ فَتَنَتْهُ أَنْ يَمْرُ بِالْحَيٍ فَيُصَدِّقُونَهُ فَيَأْمَرُ السَّمَاءَ فَتَمْطِرُ
وَالْأَرْضَ فَتَنْبِتُ ، فَتَمْتَلِئُ مَا شِتَّهُمْ مِنَ الشَّبَاعِ ، ثُمَّ يَمْرُ بِالْحَيٍ
فَيَكْذِبُونَهُ فَيَنْصُرُهُمْ فَيُصَبِّحُوا مُفْحَلِينَ لَيْسَ بِأَيْدِيهِمْ شَيْءٌ
مِنْ أَمْوَالِهِمْ

Шұлай үк аның фетнәсеннән бұлдып тора: үл берәр жирлек аша үткәндә, анда яшәүчеләр аңа иман китерсәләр, үл шунда үк аларға құктән яңғырлар яудырып, жирдән үсемлекләр үстерер, һәм терлек-түарлары көтүлектән тазарып кайтыр. Һәм шұлай үк башка жирлетән үткәндә, анда яшәүчелар аңарға иман китермәсәләр, үл аннан китең барып, шуши жирлеккә корылыш килем, аларның мал-мөлкәтләреннән бернәрса дә калмас.

وَمِنْ عَظِيمِ فَتَنَتْهُ أَنْ يَخْرُجَ إِلَيْهِ شَابٌ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَرَفَهُ
بِعَلَامَتِهِ وَصَفَتِهِ فَيَقُولُ: أَشْهَدُ أَنَّكَ الدَّجَالَ الَّذِي حَدَّثَنَا رَسُولُ
اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَدِيثَهُ.

Һәм иң бෞек фетнәдән – мөселманнардан булған бер яшь егет Дәдҗәлне кыяфәтеннән һәм билгеләреннән танып: "Син, безгә Пәйгамбәреңез хәбәр иткән, Дәдҗәл икәненә шаһәдәт китерәм" - дип әйтеп.

فِيَقُولُ الدّجَالُ : إِنْ قُتِلْتُ هَذَا ثُمَّ أُحْيِيهِ أُتَشْكُونُ فِي
الْأَمْرِ؟

Һәм шуннан соң Дәдҗәл үзенә ияргән
кешеләргә: "Әгәр мин бу егетне үтереп, соңыннан
терелтсәм, сездә шик калыр микән?" - дип әйтер.

فِيَقُولُونَ : لَا.

Алар: - "Юк!", - дип әйтерләр.

قَالَ : فَيُقْتَلَهُ ثُمَّ يُحْيَى.

Һәм үл аны үтерер, һәм шунда ук терелтер.

فِيَقُولُ الشَّابِ الْمُؤْمِنِ حِينَ يُحْيَى :
وَاللَّهُ مَا كُنْتَ فِيهِ قَطُ أَشَدُ بَصِيرَةً مِنِي الْآنَ.

Һәм бу мөэммин егет терелгәч әйтер: " Аллаh
белән ант итәм, беркайчан да әле хәзерге кебек
синең шуши Дәдҗәл икәнеңә ныклы инану юк
иде".

قَالَ : فَيُرِيدُ الدّجَالُ أَنْ يُقْتَلَهُ ؛ فَلَا يُسْلِطُ عَلَيْهِ.

Һәм шуннан соң Дәдҗәл аны яңадан үтерергә
теләр, ләкин моны бүлдүра алмас .

وَبَيْنَمَا الدّجَالُ يَعِيْثُ يَمِينًا وَشَمَالًا
إِذْ يَنْزَلُ عِيسَى ابْنُ مُرِيمٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَيَدْرُكُهُ ، فَإِذَا رَأَهُ عَدُوُّ
اللهِ ذَابَ كَمَا يَذُوبُ الْمَلْحُ فِي الْمَاءِ ؛

Шулчак Дәдҗәл үңга да, сүлга да язылсынын
күрсәтеп юлын дәвам итәр. Һәм шуннан соң,
Аллаһның пәйгамбәре

Мәрьям үлү Гайсә жиргә төшеп, Дәдҗәлне
үтерер. Аллаһның дошманы Гайсәне күрү
белән, суда тоз әрегән шикелле юкка чыгар.

فَلَوْ تَرَكَهُ لَنْذَابَ حَتَّى يَهْلَكَ، وَلَكِنْ يَقْتَلُهُ اللَّهُ بِيَدِهِ فَيَرِيهِمْ
دَمَهُ فِي حَرْبَتِهِ.

Әгәр Гайсә, гәләйһиссәләм аны калдырган
булса да, Аллаһ Дәдҗәлне юкка чагарыр иде,
әмма дә ләкин Аллаһ Дәдҗәлне пәйгамбәре
кулы белән үтерергә теләде.

- إِنَّ الْعِصْمَةَ مِنَ الدّجَالِ وَفِتْنَتِهِ بِأَمْوَالِهِمْ :

Дәдҗәлдән һәм аның фетнасенән саклану
чаралары бар.

التمسك بالإسلام والتسلح بالإيمان.

معرفة الله تعالى بأسمائه وأوصافه.

وأنه تعالى منزه عن كل عيب ونقص.

Һәм шүшы чаралардан:

- Дингә ныклап ябышып иман белән кораллану.
- Аллаһ түрүнда، Аның исемнәрен һәм сыйфатларын өйрәнеп гыйлемене арттыру.
- Аллаһның барлык кимчелек-җитешсезлекләрдән пакъ булуына ныклап ышану.

- حفظ عشر آيات من أول سورة الكهف او آخرها ، فمن حفظ عشر آيات أول سورة الكهف. وفي رواية من آخرها عصم من الدجال.

- Кәһф сүрәсенең беренче үн аятен яки ахыргы үн аятен ятлау. Һәм кем дә кем Кәһф сүрәсенең беренче үн аятен، икенче риваياттә хәбәр ителгән шикелле ахыргы үн аятен ятласа - Дәдҗәл фетнәсеннән сакланыр.

التعوذ بالله من فتنة الدجال. خاصة بعد الفراغ من تشهد
الصلوة الأخيرة.

— Дәдҗәл фетнәсеннән Аллаһка сыену, бигрәк
тә намаз ахырында.

قال النبي صلى الله عليه وسلم إذا شهد أحدكم فليستعد
بالله من أربع. يقول : اللهم إني أعوذ بك من عذاب جهنم
ومن عذاب القبر ومن فتنة المحيا والممات ومن شر فتنة
المسيح

Пәйгамбәребез ﷺ әйтте: «Әгәр берәрегез
тәшәһүттә утырса, дүрт нәрсәдән Аллаһка
сыенып, шуши сұzlәрне әйтсен: "Йә Аллаһ,
хакыйкатьта мин Сиңа жәһәннәм газабыннан,
кабер газабыннан, дөнья һәм үлем
фетнәсеннән һәм Дәдҗәл фетнәсеннән
сыенамын"